

Λόγος περί της κλοπής (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 11 Ιουνίου, 2020

Πολλά χρόνια κήρυττα το Ευαγγέλιο του Χριστού σε πολλούς και διάφορους ανθρώπους, και τώρα κηρύττω σε σας, το αγαπημένο μου ποίμνιο. Προσπάθησα με όλες τις δυνάμεις μου να σας μάθω τις ανώτερες χριστιανικές αρετές. Ήθελα πολύ να κατανοήσετε καλά το νόμο του Χριστού και να τον εφαρμόζετε στην ζωή σας. Ακούραστα σας καλούσα προς την χριστιανική τελειότητα, διότι ο Κύριος ζητά από μας: *«Έσεσθε ούν υμείς τέλειοι, ώσπερ ο Πατήρ υμών ο εν τοις ουρανοίς τέλειος εστίν»* (Μτθ. 5, 48).

Εγώ πάντα ενεργούσα κατ' αυτό τον τρόπο. Το ίδιο, όμως, έκανε και ο άγιος απόστολος Παύλος, ο φορέας του αγίου Πνεύματος, ο οποίος είχε το νου του Χριστού και είχε αποκτήσει την ανώτατη σοφία, μπροστά στην οποία η δική μου είναι πολύ ασθενής. Ακούστε τι λέει: *«Και εγώ, αδελφοί, ουκ ηδυνήθην λαλήσαι υμίν ως πνευματικούς, αλλ' ως νηπίους εν Χριστώ. γάλα υμάς επότισα και ου βρώμα ούπω γαρ ηδύνασθε. αλλ' ούτε έτι νυν δύνασθε έτι γαρ σαρκικοί εστέ. όπου γαρ εν υμίν ζήλος και ερις και διχοστασίαι, ουχί σαρκικοί εστέ και κατά άνθρωπον περιπατείτε;»* (Α' Κορ. 3, 13).

Άλλα δεν έκανα το ίδιο και εγώ. Εγώ, σχεδόν πάντα, σας έδυνα μόνο την στερεά τροφή και πολύ σπάνια ενθυμόμουν το γάλα, που είναι απαραίτητο για τους νηπίους εν Χριστώ. Σας θεωρούσα χριστιανούς που δεν απέχουν μακριά από το να εκπληρώσουν όλο το νόμο του Χριστού. Ήταν λάθος μου αυτό; Δεν το έκανα σωστά; Όχι, δεν μετανιώ, επειδή και ο ίδιος ο απόστολος Παύλος δεν έτρεφε πάντα το ποίμνιο του με γάλα, σαν τα νήπια. Έγραψε δεκατέσσερεις επιστολές, με πολύ βαθύ περιεχόμενο, όπου εξέθεσε τα πράγματα με πολύ υψηλά νοήματα, που αφορούν την πίστη μας. Δεν τους έτρεφε πάντα με γάλα, αλλά τους έδινε και στερεά τροφή. Αν μιλούσα συχνά για την τελειότητα και σπάνια στα κηρύγματά μου έστρεφα την προσοχή σας στα «χοντρά» αμαρτήματα, για να σας προφυλάξω απ' αυτά, αυτό το έκανα διότι νόμιζα ότι οι περισσότεροι από σας δεν είναι πια νήπια και είναι σε θέση να δέχονται και στερεά τροφή.

Δύο φορές ο Κύριος, ο Θεός αποκάλυψε στους ανθρώπους το θέλημα του, το νόμο του. Την πρώτη φορά αυτό έγινε στους πολύ αρχαίους χρόνους δια του προφήτου Μωυσέως, στο όρος Σινά, όπου ο Θεός οδήγησε τον εκλεκτό λαό του, όταν τον απελευθέρωσε από τη δουλεία της Αιγύπτου. Τότε τους έδωσε το νόμο, το

σπουδαιότατο μέρος του οποίου αποτελούσε ο δεκάλογος, δηλαδή οι δέκα πιο βασικές εντολές, τις οποίες και εσείς πρέπει να τις γνωρίζετε πολύ καλά. Όλες αυτές οι εντολές του νόμου του Σινά, απαγορεύουν τα πιο «χοντρά» αμαρτήματα: όπως για παράδειγμα την ειδωλολατρεία, την λατρεία δηλαδή άλλων θεών εκτός από τον Ένα και Αληθινό Θεό. Απαγορεύουν επίσης την ορκωμοσία στο όνομα του Θεού, και άλλα τέτοια «χοντρά» αμαρτήματα, όπως ο φόνος, η κλοπή, η μοιχεία, η συκοφαντία, οι ψευδομαρτυρίες κατά του πλησίον μας και ο φθόνος γι' όσα έχει ο πλησίον μας.

Περί της κλοπής

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός όταν ήρθε στη γη μας έδωσε ένα καινούριο νόμο και καινούριες εντολές, τους μακαρισμούς. Στις παραβολές του μας δίδασκε την τελειότητα και τις ανώτατες αρετές. Γι' αυτό σας έτρεφα με στερεά τροφή και σπάνια τα κηρύγματα μου έμοιαζαν με το γάλα, την τροφή των νηπίων. Αλλά τώρα πρόσφατα ο Κύριος με διόρθωσε διά μιας γυναίκας, η οποία πάντοτε παρακολουθεί τα κηρύγματά μου. Έλαβα απ' αυτήν ένα γράμμα, το οποίο έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία και με έβαλε σε πολλές σκέψεις και με έκανε να θυμηθώ εκείνους τους ανθρώπους που έχουν ακόμη ανάγκη από γάλα.

Η γυναίκα αυτή στο γράμμα της με παρακαλούσε να μιλήσω σ' ένα από τα κηρύγματα μου για την κλοπή, διότι συνέβη ένα δυσάρεστο γεγονός. Αυτή είχε μία γνωστή, την οποία έβλεπε συχνά στο ναό και την θεωρούσε αληθινή χριστιανή. Ένα βράδυ την κάλεσε στο σπίτι της και την άφησε να κοιμηθεί εκεί. Πρέπει να πούμε ότι την ημέρα εκείνη, η γυναίκα που μου έγραψε το γράμμα, πήρε την σύνταξή της, με την οποία ζούσε. Το βράδυ, επειδή ήταν πολύ κουρασμένη, ξέχασε το τσαντάκι της, οπού είχε όλα τα χρήματα, πάνω στο τραπέζι. Το πρωί, όταν έφυγε η γνωστή της, η γυναίκα αυτή είδε ότι μερικά από τα χρήματα έλειπαν. Δεν της πήρε η γνωστή της όλα τα χρήματα, μόνο εκατό από τα διακόσια ρούβλια. Αλλά δεν έχει σημασία πόσο πήρε, σημασία έχει η δύσοσμη αυτή αμαρτία, η κλοπή.

Για την αμαρτία αυτή ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς Κορινθίους είπε: *«Μη πλανάσθε» ούτε πόρνοι, ούτε ειδωλολάτραι, ούτε μοιχοί, ούτε μαλακοί, ούτε αρσενοκοίται, ούτε πλεονέκται, **ούτε κλέπται**, ούτε μέθυσοι, ου λοίδοροι, ούχ άρπαγες βασιλείαν Θεού ού κληρονομήσουσι»* (Α' Κορ. 6, 910). Ακούτε, ακούς και εσύ που πήρες τα χρήματα, δεν θα κληρονομήσεις την Βασιλεία του Θεού, εξ αιτίας της κλοπής που έκανες! Θεωρώ αναγκαίο να συμπληρώσω αυτά που είπε ο απόστολος Παύλος με το ότι και οι ψευδομάρτυρες, που ψευδομαρτυρούν κατά του πλησίον τους, δεν θα κληρονομήσουν, βέβαια, και αυτοί την Βασιλεία του Θεού. Ω, πόσο αισχρή είναι αυτή η αμαρτία, η κλοπή, που μας την απαγορεύει η όγδοη εντολή του νόμου του Σινά! Ω, πόσο πληγώνει ο κλέφτης την καρδιά των ανθρώπων τους οποίους ληστεύει! Πόσο δύσκολο είναι για έναν άνθρωπο φτωχό να χάσει σχεδόν όλη την περιουσία του. Δεν σκέφτεται ο κλέφτης πόσο βαθιά πληγώνει την ψυχή του

ανθρώπου μ' αυτό, ενώ κάνει να ξεσπάσει πάνω τους η οργή του Θεού, και το στίγμα του κλέφτη να είναι πάνω τους και η περιφρόνηση των ανθρώπων. Αυτά ισχύουν για την κλοπή γενικά.

Υπάρχει όμως και το χειρότερο είδος κλοπής, η ιεροσυλία, όταν δηλαδή κλέβει κανείς αυτά που ανήκουν στην Εκκλησία. Η ιεροσυλία πρώτα είναι κλοπή των λειτουργικών σκευών που χρησιμοποιούνται στην Εκκλησία και δεύτερο η κλοπή των χρημάτων της Εκκλησίας. Τα χρήματα αυτά τα φέρνετε εσείς, πολλές φορές από το υστέρημά σας, και όμως τα κλέβουν οι αθεόφοβοι ιερόσυλοι. Στα παλαιά τα χρόνια, επίτροποι μιας Εκκλησίας γίνονταν άνθρωποι πλούσιοι, οι οποίοι μπορούσαν από το περίσσειμά τους να ευεργετούν την Εκκλησία και να κτίζουν ακόμα και καινούριους ναούς.

Δεν υπάρχουν σήμερα τέτοιοι επίτροποι. Δύο φορές αναγκάστηκα στην επαρχία μου να διώξω τους επιτρόπους, και μάλιστα ανθρώπους προχωρημένης ηλικίας, εξ αιτίας της κλοπής των χρημάτων της Εκκλησίας και γνωρίζω καλά ότι πολλοί απ' αυτούς, που επιδιώκουν την θέση του εκκλησιαστικού επιτρόπου, θέλουν πρώτ' απ' όλα να έχουν πρόσβαση στο εκκλησιαστικό ταμείο. Αλλοίμονό σας, ιερόσυλοι!

Θα αγγίξω και τις άλλες αμαρτίες και τα παραπτώματα που έχουν μεγάλη διάδοση στην εποχή μας, μεταξύ αυτών που αποτελούν το μικρό ποίμνιο του Χριστού, ή ακόμα και μεταξύ των ποιμένων του. Ξέρετε πόσο υποφέρουν οι άνθρωποι από ψευδομαρτυρίες; Ξέρετε πόσοι αθώοι άνθρωποι υπέφεραν πολλές θλίψεις, εξ αιτίας μιας ψευδομαρτυρίας που κάποιος κατέθεσε εναντίον τους; Μου είχε γράψει ένας σεβάσμιος πρωθιερέας πόσα υποφέρει εξ αιτίας μιας ψευδομαρτυρίας εναντίον του, των ιερέων της ενορίας του που τον ζήλευαν εξ αιτίας της προσοδοφόρας θέσης που κατείχε. Πολλά χρόνια υπέφερε ο άξιος αυτός ιερέας εξ αιτίας αυτής της ψευδομαρτυρίας.

Ξέρετε πόση διάδοση έχει και μία άλλη πολύ βαριά αμαρτία για την οποία μιλάει στην προς Εφεσίους επιστολή του ο άγιος απόστολος Παύλος: «*Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ονομαζέσθω εν υμίν, καθώς πρέπει αγίοις*» (Εφ. 5, 3). Πολλά άλλα θα μπορούσα ακόμα να πω. Η μοιχεία, οι ψευδομαρτυρίες, οι συκοφαντίες, η ζήλια, όλα αυτά πρέπει να εξαφανιστούν από τη ζωή μας και ούτε να ακούγεται το όνομά τους μεταξύ των χριστιανών. Όμως πόσο διαδεδομένη είναι σήμερα η μοιχεία! Γνωρίζω ότι ένας από σας, ο οποίος μαζί με την ευλαβή σύζυγό του ερχόταν τακτικά στην εκκλησία, ξαφνικά άφησε τη γυναίκα του επειδή βρήκε μία άλλη. Δεν σκέφτηκε αυτός ο δυστυχής πόσο πληγώνει μ' αυτό την γυναίκα του.

Εσείς, μοιχοί, ψευδομάρτυρες και κλέφτες! Τρομάξτε και σπεύστε να μετανοήσετε ενώπιον του πνευματικού σας πατέρα, διότι οι βαριές αυτές αμαρτίες μπορούν να συγχωρηθούν μόνο αν μετανοήσετε ειλικρινά και με όλη την καρδιά σας. Σπεύστε,

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

λοιπόν, διότι η ζωή μας είναι μικρή και πρέπει να προλάβουμε μέχρι το θάνατό μας να μετανοήσουμε για όλες τις ακαθαρσίες μας, ιδιαίτερα για τις βαριές αμαρτίες μας. Αμήν.

(Από την συλλογή: Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, "Λόγοι και ομιλίες" που εκφωνήθηκαν στην Συμφερούπολη κατά την περίοδο 1955-1957. τόμος Α: Σελ. 209 - 214. Μετάφραση από τα ρωσικά. ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ» Θεσσαλονίκη. Επιμέλεια: Μοναχής Θεοδοσίας, Κωνσταντίνας Κυριακούλη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr)